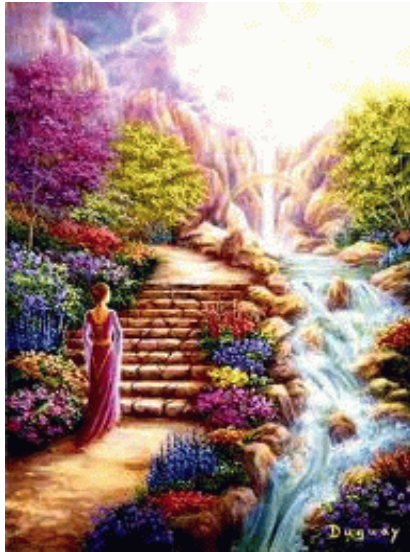

Inleidend thema

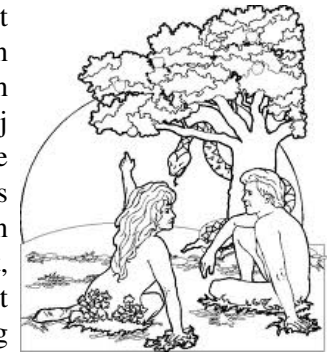
Het begon alles zo mooi, zo vredig, zo heerlijk, nl. in het Paradijs. Het begin van de mensheid lijkt een voortreffelijke aanvang te hebben, én een nog heerlijker voortgang. Immers, de Schepper verheugde Zich in Zijn werken, bezag het grote universum wat Hij geschapen had en oordeelde bij Zichzelf dat álles zéér goed was, dat is uitnemend! Hij nam zelfs rust na de zes (her)scheppingsdagen op de zevende dag en gaf die dag een speciale naam, nl. sabbat!

De vogels zongen het hoogste lied, de dieren leefden in harmonie met elkaar. Er werd geen enkele wanklank gehoord. De mens Adam was geschapen als het pronkstuk van de Schepping, met de opdracht de aarde te beheren, te bebouwen, te veredelen en te onderhouden. Uitgerust met voortreffelijke eigenschappen kon hij deze taak gemakkelijk aan. De zon scheen over zijn pad, en er was geen vuiltje aan de lucht te bekennen. Hij -de Adam- gaf aan de beesten namen naar hun aard. Niet alleen op aarde, maar het grote raderwerk van de kosmos functioneerde optimaal. De voortduur van dit wonderschone hoogstaande vernuft werd in handen gelegd van die éne koninklijke figuur Adam, de eerste hermafrodiete (androgene) mens, althans zo wordt het ons in Genesis

1 tot 3 meegedeeld. Adam voelde zich eenzaam. Hij zag de dieren, mannetje en vrouwtje, met hun vermogen zich voort te telen. Adam heeft het ademloos gadegeslagen en de almachtige Schepper erom geprezen. Aan zijn diep verlangen om uit de eenzaamheid bevrijd te worden werd gehoor gegeven. Hij ontving -van iets dat uit zijn eigen lichaam werd afgesplitst- een wederhelft, een spiegelbeeld (zie brochures 590, 596) als hulp tegenover hem. Groter geschenk van de hemel kon hij niet ontvangen, een vrouw als deel van hemzelf, een bron

om via haar zichzelf te kunnen reproduceren, dat is een nageslacht te verwekken. Dat nageslacht wordt wel 'de heilige zaadlijn' genoemd. In de Hof van Eden was het een lust om er te vertoeven. Adam en zijn vrouw, die hij Eva (maninne) noemde, genoten er met volle teugen. Ze waren vrij, vrij om te doen wat ze wilden. Er was geen muur rondom de hof, zover wij weten. Er waren wel regels, wetten, wetmatigheden, die het leven in de Hof garandeerden, beschermden. De Hof en de regels vormden geen dwangbuis, maar zij gehoorzaamden uit liefde vanuit hun harten. Het licht des levens omscheen hen. Wandelend als in een lichtkleed schaamden zij zich niet voor hun naaktheid, voor hun procreatieve vermogens. Er is iets fout gegaan, er heeft zich iets voorgedaan wat catastrofale gevolgen heeft gehad voor Adam en Eva en hun nageslacht, en zelfs ook voor het wel en wee van de aarde. Zoals het beschreven staat in Genesis 1-3 is er een kwade genius in de hof gekomen, genaamd Nachash, wat veelal ongelukkigerwijze vertaald is door 'slang'. Nachash is de eigenaam van een rechtopstaand wezen met spraakvermogen, en is niet de naam van een reptiel. Een slang kan niet spreken. Nachash heeft Eva aangesproken en getoetst of zij het gebod van de Schepper wel goed kende in en vanuit haar hart. Adam had immers het gebod regelrecht van JHWH ontvangen en de Wet was in zijn hart gegrift. Eva niet, zij had het gebod van horen-zeggen vanuit Adams mond, dus in haar verstand en nog niet in haar hart. Die overdracht van kennis via het verstand is onvolmaakt, gezien Eva niet exact de Goddelijke eis van het gebod kon weergeven. Dat vormde voor Nachash de invalspoort om zijn slag te slaan en Eva om de tuin te leiden. Zij werd ten prooi van een zekere onnozelheid of onschuld en beging een misstap. Zij liet daarna Adam erin delen. Wat dit exact voor misstap is geweest kunt u in brochure no.238 uitgebreid lezen.

Als gevolg van de verleiding en overtreding van het gebod van JHWH werden beiden uit de Hof verbannen, opdat zij niet als bezoedelde

mensen zouden eten van de Boom des Levens. Het gaat onze Schepper om een 'heilige zaadlijn', en niet om een bezoedelde of gemengde (verbasterde) zaadlijn, om deze 'eeuwig leven' te geven.

Was met de 'val' van Adam en Eva het Godsplan mislukt? Had God het niet kunnen verhoeden, zoals Hij dat wel deed bij Achimelech, toen Abraham en Sara in zijn land kwamen? Zie: Genesis 20:

*6 En God zeide tot hem in den droom: Ik heb ook geweten, dat gij dit in oprechtheid uws harten gedaan hebt, en **Ik heb u ook belet van tegen Mij te zondigen**; daarom heb Ik u niet toegelaten, haar aan te roeren.*

Nee, Eva had de volle vrijheid om zelf te kiezen, en Adam eveneens. Was vervolgens hun misstap zó erg in Gods ogen dat het gehele mensdom eronder moest gebukt gaan, ja zelfs het aardrijk erdoor vervloekt werd? De kerkvaders menen van wel. Zij wijten alle kwaad, ellende en jammer, ja zelfs de natuurlijke dood aan de overtreding van Eva en Adam. Of dat metterdaad terecht is, is maar de vraag. Voordat

Eva verleid werd was er immers reeds een kwade genius, Nachash. Er was reeds een woeste en chaotische aarde geweest, waarin de Schepper in zes dagen orde op zaken had gesteld. Het kwaad was er dus reeds voordat Adam viel. JHWH laat het kwaad echter niet voortwoekeren, maar roept het een halt toe. Wel krijgt het kwaad via een kwade zaadlijn de tijd om te demonstreren dat het kwaad zelfvernietigend is. Er is heel en heel veel meer aan de hand geweest

Onjuiste voorstellingen

dan maar even een overtreding van Eva en Adam! Wij moeten het doen met een hele korte en summiere beschrijving van wat er zich 'In den beginne' zou hebben plaatsgehad (een betere vertaling luidt: Door het Beginsel). Onze Schepper is het Licht, het Leven, de Wijsheid en de Liefde. Hij heeft de wereld geschapen en haar volheid volgens vaste wetten en een mathematische orde. In alle dingen is de hogere eenheid

aanwezig. Waar de Goddelijke eenheid doorbroken wordt door dualiteit, ontstaat duisternis, chaos, wanorde, rebellie, etc. Dat is het gevolg dat er engelen zijn geweest die hun standplaats hebben verlaten. De Schepping is geen groot waagstuk geweest van onze Schepper. De schepping is niet uit puur toeval ontstaan. Er is een zekere evolutie, dat wil zeggen dat er ontwikkelingen zijn. Niet dat er een evolutietheorie kan zijn, aangezien de schepping een uniek bouwplan is, dat toen het verwezenlijkt werd, het toegejuicht werd door de morgensterren, die er vrolijk door zongen, zie:

Job 38:7 Toen de morgensterren te zamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten.

Er is door Nachash verkeerd zaad gezaaid in de 'hof' van Eva, met het doel om in haar de mogelijkheid te stoppen dat er uit haar ooit goed zaad zou kunnen voortkomen. JHWH heeft in Genesis 3:15 heel duidelijk toegezegd dat er twee verschillende zaadlijnen zouden ontstaan uit Eva, waarbij het goede vrouwenzaad de kop van het kwade Nachashzaad zou vermorzelen. Zie: Genesis 3:

*15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en **tussen uw zaad en tussen haar zaad**; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.*

JHWH laat het er niet bij zitten. Het lijkt wel of het Godsplan veelal aan een zijden draadje hangt en zou falen. Die schijn bedriegt. De 'heilige zaadlijn' begon bij Abel, zette zich voort bij Seth, Noach, Sem, Abraham, Izaak en Jakob. Uit Jakob/Israël komt het koninkrijks volk, het volk waarvan JHWH zegt dat Hij het geformeerd heeft tot Zijn lof. De akker is de wereld, en het goede zaad zijn de kinderen des koninkrijks. Aan de vruchten kent men de boom. De onheilige zaadlijn begon bij Kaïn, de broedermoordenaar, en ook Ezau, die beiden uit de boze waren. Alles krijgt zijn tijd om te rijpen, om te laten zien wat het is en wat erin zit.

Het is een schitterend gedeelte uit Jesaja 61, over zaad in een hof zaaien, waarvan de logica een ieder overduidelijk zal zijn, zie:

Jesaja 61:11 Want gelijk de aarde haar spruit voortbrengt, en gelijk een hof, hetgeen in hem gezaaid is, doet uitspruiten; also zal JHWH gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor al de volken.

Het is onmogelijk -zelfs niet met de modernste bio-genetische technieken- om tarwe te zaaien en daarvan knollen te oogsten. Het zijn de onveranderlijke natuurordes waaraan elk zaad zich zal houden, hoe men het ook wendt of keert. Het blijkt duidelijk uit onderstaande tekst dat mens en beest onderworpen zijn aan onveranderlijke natuurwetten:

Jeremia 13:23 Zal ook een Moorman zijn huid veranderen? of een luipaard zijn vlekken? Zo zult gijlieden ook kunnen goed doen, die geleerd zijt kwaad te doen.

Jakobus 3:11 Welt ook een fontein uit een zelfde ader het zoet en het bitter? 12 Kan ook, mijn broeders, een vijgeboom olijven voortbrengen, of een wijnstok vijgen? Alzo kan geen fontein zout en zoet water voortbrengen.

Het blijkt uit deze teksten dat ook goed en kwaad onderworpen zijn aan de natuurwetten. Licht en duisternis verschillen van elkaar, zoals warmte en kou. Het vormen schrille tegenstellingen. Alle zaden op aarde zijn verschillend van vorm en genetische code. Alzo zijn er ook verschillende mensensoorten, zaadlijnen, die uiterlijk en innerlijk van elkaar verschillen en verschillende genetische codes bevatten. Veel mensen menen dat alle mensen in hoofdzaak gelijk zijn, zonder te letten op alle kleine onderlinge verschillen. Dat deze mening onhoudbaar is blijkt reeds aan de vele uitwendige en fysieke verschillen. Temeer worden de verschillen groter wanneer wij letten op de geestelijke verschillen.

Goed en kwaad

Bij de waardering of beoordeling van goed en kwaad gaat het om datgene wat de gevolgen zijn van iemands gedrag. Bezorgt iemands

gedrag vreugde en welzijn, dan spreken wij over **goed**. Brengt iemands gedrag verdriet en ellende, dan spreken wij van **kwaad**.

Voor een goed gedrag is in de eerste plaats een hart vereist wat aan anderen vreugde en welzijn gunt. Daartoe is ook kennis nodig, wat ons gewetensvol kan maken. Onwetendheid leidt dikwijls tot kwaad gedrag. Ons bewustzijn dient zich te ontwikkelen. Ons hart bezit het meest verfijnde vermogen om kennis te verwerven, o.a. door lief te hebben, of door te beminnen. Hierdoor leert men meer en meer de werkelijkheid van het leven verstaan. Ons hart is dan ook het meest kwetsbare orgaan.

Zonder hart is er geen echte kennis en zijn wij harteloos. Alleen met de intuïtie vanuit ons hart kunnen we de dingen écht 'zien' in hun ware gedaante, niet met onze fysieke ogen. Ons hart heeft 7 spieren die tezamen een torus vormen. Rondom alle levensvormen in de schepping zien wij een torus. De torus is dan ook de hoofdvorm van ons menselijke bestaan. De vorm van de torus heerst over alle aspecten van ons leven. Een torus is volgens Wikipedia:

Een **torus** is een driedimensionaal omwentelingslichaam, dat ontstaat door een cirkel te wentelen om een lijn die zich in het vlak van de cirkel bevindt maar niet door de cirkel loopt. Het resultaat heeft de vorm van een binnenband van een auto of fiets.

Voorbeelden van een torus uit het dagelijks leven zijn de donut van de warme bakker en de autoband. Bij onderzoek naar kernfusie wordt vaak gebruikgemaakt van een tokamak, een type onderzoeksreactor waarvan de plasmakamer meestal een vorm heeft die de vorm van een torus benadert.

Ons bewustzijn dient zich te ontwikkelen, wat wij kunnen vergelijken met de Platonische ruimtelijke lichamen.

De 5 platonische lichamen

Tetraëder

Kubus

Octaëder

Icosaëder

Dodecaëder

De Dodekaëder is het eindstation van de geometriën. Dat is de vijfhoek als enkelvoudige vorm, waaruit ons DNA bestaat. Ons levensei bestaat uit 8 cellen, een perfecte kubus, dat is ons hart. Hierover later in brochure 555 meer.

In het menselijk gedrag zien wij uitersten, nl.. goed én kwaad. Dat leverde oudtijds in het vroege christendom de doodsvoorstellingen op van een hemel en een hel. De hemel en hel zag men als een soort wachtkamer van zielen, een tussenstation, tot de 2e opstanding. Daarna zou de definitieve uitspraak van God komen in het eindoordeel.

Wat betreft een Bijbelse voorstelling over goed en kwaad, is o.a. in Amos 5:14-15 en Jesaja 56:2 het volgende te lezen:

14 Zoekt het goede, en niet het boze, opdat gij leeft; en alzo zal JHWH, de God der heirscharen, met ulieden zijn, gelijk als gij zegt.

15 Haat het boze, en hebt lief het goede, en bestelt het recht in de poort, misschien zal JHWH, de God der heirscharen, aan Jozefs overblijfsel genadig zijn.

En in Micha 6:8 en 6:9-16 het volgende:

8 Hij heeft u bekend gemaakt, o mens! wat goed is; en wat eist JHWH van u, dan recht te doen, en weldadigheid lief te hebben, en ootmoedigheid te wandelen met uw God?

Vrijheidsbegrip

Luther en Erasmus hebben gedebatteerd over de herkomst van onze vrijheid, de zogenaamde vrije wil. Luther ziet de christen als een vrije heer én tegelijk als een dienstbare knecht. De

wil is volgens Luther geknecht tegenover God, dat God ons geschapen heeft, bewaart en herschept, en dat toch ook weer niet zonder ons doet, maar er ons in betreft. Luther erkende dan ook wel degelijk onze psychologische wilsvrijheid en onze zedelijke verantwoordelijkheid. Tegenover God is het zinloos om over een vrije wil te spreken, maar wat betreft onze werken en ons gedrag, daarin kunnen we volgens Luther wél van een vrije

wil spreken. Luther sprak echter niet van een vrije wil, maar over de macht van de wil. Erasmus reageerde hierop met een uiteenzetting over de vrije wil als een synthese van een vermogen van het verstand én van de wil. Dat is, dat de mens een vrij vermogen heeft om zelfstandig te beslissen. Erasmus sprak ook wel terdege van een gelovig mens die als gevolg van de zonde nooit vrijkomt van een zekere neiging tot het kwade, hetwelk overwonnen dient te worden. Volgens Erasmus

ondermijnt Luther de menselijke verantwoordelijkheid. Dan zou de bijbelse oproep tot bekering onmogelijk zijn. Niet dat de mens zichzelf kan herstellen, dat zou al te aanmatigend zijn, volgens Erasmus. Luther verweet echter Erasmus van Pelagianisme. Erasmus hield daar tegenover het bekende adagium staande, dat 'God Zijn genade niet zal onthouden aan hen die doen wat in hun vermogen ligt'. Wij denken dat in deze Erasmus dichter bij het vrijheidsbegrip stond

dan Luther, die zichzelf in zijn leven wel degelijk vrijheden toekende die soms de juiste maat te boven gingen.

Wie hierover meer wil weten kan het boek van M.E. Brinkman lezen: Het drama van de menselijke vrijheid. En het boek van Victor Lamme: De Vrije Wil Bestaat Niet.

Bewustzijn

Wat is bewustzijn? In het Nederlandse woord zou men diverse betekenissen ervan uit het Engels en Duits kunnen afleiden, namelijk het Engelse 'be' = zijn, en het Duitse 'wust' = weten, en het Nederlandse zijn, vormen het woord be-wust-zijn, dat is weten dat we er zijn, dat de schepping er is, en dat er één Schepper is.

Het blijkt dat bewustzijn niet ineens compleet bij onze geboorte ons deel is. Wij worden ons steeds meer en meer bewust onder andere door gebruik te maken van onze zintuigen. Het kost energie, tijd en onderzoek om door ons denken meer aan de weet te komen. Er zijn verschillende denkwijzen mogelijk, en niet alle denkwijzen maken ons écht bewust. Kerken, geestelijken en politici houden ervan om het volk

dom en onwetend te houden, zodat zij hun positie kunnen versterken. Ons denken kan men beïnvloeden, manipuleren en zelfs wijzigen. Wat wij vergeten blijft echter wel in ons onderbewustzijn achter. Ons onderbewustzijn wordt ook wel onze 'ziel' genoemd. En ons bovenbewustzijn wordt wel onze 'geest' genoemd. Hoe wij onze zintuigen gebruiken en er leren mee om te gaan, en hoe wij onze geest gebruiken en hoe deze beïnvloed wordt, is afhankelijk van onze persoonlijkheid, levenshouding en het milieu waarin wij opgroeien en voortleven. Waarnemen, denken en voelen zijn de drie basisfactoren van ons bewustzijn.

Via ons bovenbewustzijn kunnen wij slechts tot God en het Goddelijke komen, en niet zoals in de theologie der vele godsdiensten door middel van ons verstand. Wij zullen dan ook in dezen onderzoek doen naar het bovenbewustzijn der mensen, der diverse soorten, en met name van Israëlieten. Wij kunnen -gezien het dagelijkse nieuws dat ons zeer veel ellende en onheil toont- er niet van uitgaan dat we in een vredige wereld leven met een mensheid die verlicht is en verlost is van alle kwaad.

Ook de Israëlieten waren/zijn geen braaf volkje, waarvan gezegd kan worden dat ze niet in duisternis wandelen en geen enkel kwaad begaan.

Het is juist zo gelegen dat JHWH de Israëlieten als eersten oproept om zich te laten verlichten, om uit de duisternis te treden en de weg des vredes te verkiesen boven de weg der duisternis. In Jesaja 60 worden de Israëlieten opgeroepen zich op te maken ter verlichting, zie:

1 *Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van JHWH gaat over u op.*

2 *Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal JHWH opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.*

3 *En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.*

4 *Hef uw ogen rondom op, en zie, die allen zijn vergaderd, zij komen tot u; uw zonen zullen van verre komen, en uw dochters zullen aan uw zijde gevoedsterd worden.*

Verlichten is het wegdoen of afleggen van de duisternis en werken der duisternis, het afleggen van eigen illusies en denkbeelden, om tot de ware werkelijkheid door te dringen. De werken der duisternis zijn o.a.: brasserijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en ontuchtigheden (hoererij, sodomie, etc), niet in twist en nijdigheid.

De werken des licht zijn o.a.: oprechte liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

Ons hart is de schatkamer (het geheugen in het hart) waaruit de schatten voortkomen, dat wil zeggen, waaruit goed en kwaad te voorschijn kan komen, zie:

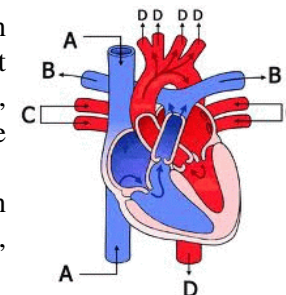
Mattheüs 12: 33 Of maakt den boom goed en zijn vrucht goed; of maakt den boom kwaad en zijn vrucht kwaad; want uit de vrucht wordt de boom gekend.

34 *Gij adderengebroedsels! hoe kunt gij goede dingen spreken, daar gij boos zijt? want uit den overvloed des harten spreekt de mond.*

35 *De goede mens brengt goede dingen voort uit den goeden schat des harten, en de boze mens brengt boze dingen voort uit den boze schat.*

36 *Maar Ik zeg u, dat van elk ijdel woord, hetwelk de mensen zullen gesproken hebben, zij van hetzelfde zullen rekenschap geven in den dag des oordeels.*

37 *Want uit uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult gij veroordeeld worden.*

Door middel van deze verlichting komen wij tot de kennis van wie de ware God is en wie wijzelf in werkelijkheid zijn. Die kennis lag reeds in ons hart verzonken, in ons DNA verborgen, maar daarvan waren wij niet bewust. Wanneer wij ons hart openstellen en het licht van JHWH er naar binnen schijnt, zien wij in Zijn licht het ware licht, onze identiteit en relatie met JHWH en Zijn wet (verbond). In het licht van Gods Wet

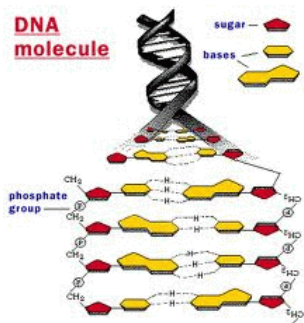
zijn wij geen ego's, geen ikken, geen losse individuen, maar zien we ons verbonden met geheel de goede schepping, als klein schakeltje van het grote geheel. Wij dienen te ontwaken uit de geestes-slaap waarin wij verkeren, om weer een gezalfde van JHWH te worden.

Tijdens onze gewone slaap is het veel voorkomend dat wij dromen, dromen over van alles en nog wat, waarin veelal geen enkele samenhang is te herkennen. Het zijn flarden van beelden en illusies die in een onbewuste staat ons voor de geest komen. Het speelt zich alles af in ons hoofd, althans dat denken wij. Heel diep verborgen speelt ons hart de voornaamste rol, het geheugen in ons hart. Zie brochure 359.

Bij angst of bangheid sluit zich ons bewustzijn. Wij dienen ons te trainen om zonder angst te leven zodat ons bewustzijn toegankelijk blijft, als een open poort. Veel mensen zijn zich niet helder bewust

Israël, het heilige zaad

Een mens kan niet zelf zijn eigen DNA kiezen of bepalen. Ons DNA is de blauwdruk voor ons fysieke lichaam, waarin onder andere de fysieke eigenschappen als huidskleur, aanleg voor bepaalde ziekten, etc. zijn vastgelegd. Niet alleen vormt ons DNA de blauwdruk voor ons fysieke lichaam, maar ook voor ons neurologisch stelsel, met al wat daarbij

behoort. Daar behoren oa. de intellectuele, emotionele en psychologische eigenschappen bij. Dat alles is in ons DNA aanwezig. Dat neurologisch stelsel zal zich ontwikkelen tijdens ons leven. Het is dan ook maar net in welk gezin wij opgroeien en onder welke omstandigheden. Ook daarvoor konden en kunnen wij niet kiezen. De omstandigheden maken van ons voor een groot deel wat we zijn en worden. Het maakt dus zeker veel uit waar wij wonen, opgroeien en in welk milieu wij

worden geboren. Onze conditionering vindt plaats door onze leefomgeving. Het is zelfs zo gelegen dat, volgens Howard Bloom in zijn boek 'Global Brain', het voorbewuste beslissingsproces in onze

hersenen overgeërfd is, en niet op onze bewuste keuze berust. Wat wij als een bewuste keuze beschouwen, wordt echter bepaald in onze hersenen door middel van voorbewuste mechanismen. Onze hersenen werken zo ontzettend gecompliceerd, bestaande uit meer dan 100 miljard cellen, waar geen enkele supercomputer mee kan wedijveren. Wat wij ervaren van de werkelijkheid wordt evenzeer bepaald door ons overgeërfd neurologisch stelsel. Ook hoe wij in het leven staan, hoe wij moeilijke situaties oplossen, daarvoor komt het antwoord en het advies uit ons overgeërfd neurologisch stelsel voort. Van onze ouders en voorouders ervan wij een zeer grote hoeveelheid genetische informatie, waardoor wij in bepaalde situaties de juiste beslissingen en handelingen kunnen

doen en verrichten.

Ons neurologisch stelsel ligt buiten het bereik van onze eigen bewuste wil. Het wordt aldus geconditioneerd door onze eigen levenservaringen, én door wat wij overerfd van onze voorgelachten. De aartsvaders in het Verbondsboek wisten dat zeer goed. Vandaar dat zij ook begraven of verzameld wilden worden bij hun voorvaders, zie:

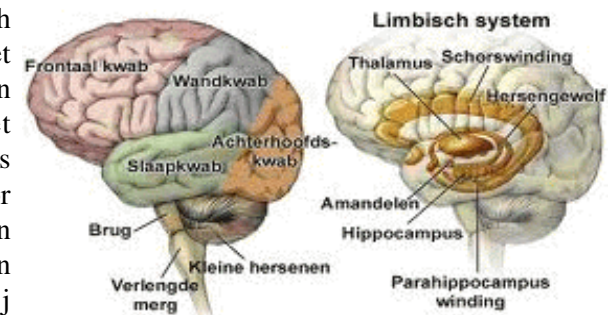
Genesis 49:29 Daarna gebod hij hun, en zeide tot hen: Ik word verzameld tot mijn volk: begraaft mij bij mijn vaders, in de spelonk, die is in den akker van Efron, den Hethiet;

Er zijn een aantal teksten die verwijzen naar Israëls afkomst, en de programmering van ons DNA, zie:

Psalmen 22:10 (22-11) Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af; van den buik mijner moeder aan zijt Gij mijn God.

Psalmen 58:3 (58-4) De goddelozen zijn vervreemd van de baarmoeder aan; de leugensprekers dolen van moeders buik aan.

Anatomie van de hersenen

Jesaja 46:3 Hoor naar Mij, o huis van Jakob, en het ganse overblijfsel van het huis Israels! die van Mij gedragen zijn van den buik aan, en opgenomen van de baarmoeder af.

Jeremia 1:5 Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u gekend, en eer gij uit de baarmoeder voortkwaamt, heb Ik u geheiligd; Ik heb u den volken tot een profeet gesteld.

Israël behoort tot de 'heilige zaadlijn', terwijl o.a. Kaïn behoort tot het onheilige zaad, zie:

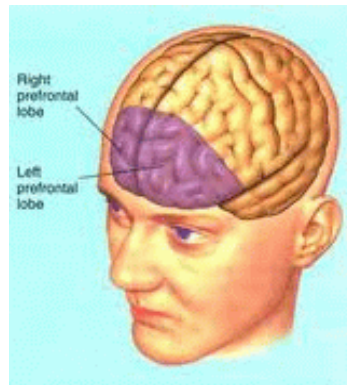
*Jesaja 6:13 Doch nog een tiende deel zal daarin zijn, en het zal wederkeren, en zijn om af te weiden; maar gelijk de eik, en gelijk de haageik, in dewelke na de afwerping der bladeren nog steunsel is, alzo zal het **heilige zaad** het steunsel daarvan zijn.*

Jesaja 44:1 Maar hoor nu Mijn knecht Jakob, en Israel, dien Ik verkoren heb!

*1 Johannes 3:12 Niet gelijk Kain, **die uit den boze was**, en zijn broeder doodsloeg; en om wat oorzaak sloeg hij hem dood? Omdat zijn werken boos waren, en van zijn broeder rechtvaardig.*

Bewustzijn en vrije wil

De corticale reflexboog in onze hersenen laat ons dingen doen waarvan we zelf geen weet hebben. Lees de boeken van Tjeu van de Berk over de hersenstam. Ons bewustzijn loopt in dit geval achter de feiten aan. Bewijzen hiervoor zijn wetenschappelijk door middel van proeven geleverd. De prefrontale schors van onze hersenen is men door de loop van de tijd gaan bezien als de zetel van onze persoonlijkheid, van onze ziel. Haalt men dit deel weg, dan houdt men een zombie over. Alles wat wij in ons leven bewust of onbewust meemaken drukt een stempel op ons brein. Uiteindelijk bepalen onze levenservaringen welke keuzes of beslissingen wij nemen. Het begint reeds bij onze conceptie, waar wij een uniek mensje worden, want geen twee bladen van een boom zijn

hetzelfde, en ook geen twee mensen zijn identiek. Het erfelijk materiaal bepaalt wie wij worden, een genetische samenstelling. Zelfs persoonlijkheidskenmerken worden grotendeels genetisch bepaald. Direct na de conceptie begint de invloed van buitenaf op ons in te werken. Wat de moeder eet, doet of laat, werkt in op het embryo. Direct na onze geboorte beginnen ervaringen de banen in onze hersenen te beïnvloeden, zodat we eigen keuzes gaan maken. Bij het ouder worden is het niet meer te achterhalen vanwege de complexiteit waarom wij bepaalde keuzes maken. De vrije wil is er niet, aangezien in ons hoofd er een strijd is tussen genetica en ervaringen, om een beslissing te nemen. Een vrije wil bestaat dus niet. Wij denken wel dat wij met onze gedachten ons lichaam aansturen, maar dat blijkt een illusie te zijn. Ons lichaam gaat z'n eigen gang, terwijl wij slechts toeschouwer zijn. Hoe worden wij geconditioneerd in onze jeugd? Die beelden werden diep ingebrand in onze hersenen. Op die wijze werkt negatieve religieuze overdracht veelal, waardoor men in een waanwereld terecht komt. Wij kunnen totaal anders handelen dan dat wij willen. Wij doen soms wat wij doen, ook al weten wij dat het niet goed is. Denk aan verslavingen. Wij lijken wel geprogrammeerd, en hoe zouden wij daarvan bevrijd kunnen worden? Dat kan, want wij kunnen aan ons falen in geestelijk opzicht sterven, om opnieuw op te staan en een nieuw leven beginnen. Door zelfverlies komt men tot zelfvinding. De wetgeving van JHWH heeft als veronderstelling dat de Israëliet zelf vrije keuzes kan maken. De Wet begint immers met een bevrijdingsbevestiging: Ik ben JHWH die u uit Egypte bevrijd heeft!

Een bevrijd mens kan pas vrije keuzes maken. Onze keuzevrijheid is echter heel gecompliceerd, daar elk mensenhart neigt tot het kwade. De zonde ligt overal op de loer, werd tot Kaïn gezegd door JHWH. Door tegen de zonde te

strijden en eigen verantwoordelijkheid op te nemen, wordt de goede keuze bevestigd. Vanzelfsprekend staat deze vernieuwde Israëliet onder de hogere

leiding van JHWH, Jesaja 48:17. Alsdan verkiest men wat JHWH verkiest op basis van liefde en gehoorzaamheid. Onze verre voorouders ontvingen de Wet en hadden de vrije keus. Zij konden de zegen kiezen en òf de vloek, Ebal of Gerizim. Wij kennen de geschiedenis dat de meesten de vloek verkozen. En waarom? Dat is toch dom? Nee, zij maakten het soms zo bont dat ze een gouden kalf maakten en daaraan hun heil en bevrijding dankten. JHWH stond op het punt om het volk te vernietigen.

O nee, Vaticanum II - Dignitatis Humanae - staat niet toe dat u ons verbiedt het Gouden Kalf te aanbidden!

De tegenstellingen tussen goed en kwaad zijn dus levensgroot. Het gaat om zegen en òf vloek. Wel is het zo gelegen dat goed en kwaad altijd tot elkaar in een relatie staan. Als uiterste kan een mens nog niet volmaakt goed zijn, en ook niet volkomen kwaad.

Kluizenaars, monniken of anderen die volmaakt goed willen zijn en zich totaal willen afzonderen van de wereld die volgens hen in het boze ligt, komen zichzelf tegen. De wal keert altijd het schip. Alleen wanneer men zich steeds bewust is van z'n kwaad, van z'n schaduwzijde, is men op de goede weg om het mysterie van de tegenstellingen tussen goed en kwaad te doorzien en ernaar te handelen. Het kwaad is zeer hardnekkig, want in het kwaad gaat het niet zozeer erom dat het goede afwezig is. Nee, niets is volkomen, ook het kwaad niet. De kerkvaders hebben God de alleen goede genoemd, en alle kwaad hebben zij op de rekening van de duivelfiguur geplaatst, die men daartoe zelf geschapen heeft. In Amos en Jesaja wordt merkwaardig genoeg zowel goed als kwaad aan God toegeschreven. Niet dat God de auteur ervan is, maar Hij geeft ons de mogelijkheid anders te willen doen dan Hij van ons eist.

Amos 3:6 Zal de bazuin in de stad geblazen worden, dat het volk niet siddere? zal er een kwaad in de stad zijn, dat JHWH niet doet?

Jesaja 45:7 Ik formeer het licht, en schep de duisternis; Ik maak den vrede en schep het kwaad, Ik, JHWH, doe al deze dingen.

Goed en kwaad zijn met elkaar verweven en voeren een continue strijd. Het blijkt dat wij mensen slechts ten dele greep hebben op het goede, en dat het kwaad overal op de loer ligt om toe te slaan. De verwachting van de bevrijding van het kwaad -waarvan ons hart als bron wordt aangewezen- is aangekondigd door JHWH, zoals te lezen bij de profeten, als herstel van Israël. Intussen geldt wat in onderstaande teksten geschreven staat:

Jesaja 5:20 Wee dengenen, die het kwade goed heten, en het goede kwaad; die duisternis tot licht stellen, en het licht tot duisternis; die het bittere tot zoet stellen, en het zoete tot bitterheid!

Jesaja 56:2 Welgelukzalig is de mens, die zulks doet, en des mensen kind, dat daaraan vasthoudt; die den sabbat houdt, zodat gij dien niet ontheiligt, en die zijn hand bewaart van enig kwaad te doen.

Uit het Apocriefe boek Sirach, 33:15 Gelijk het goede staat tegen het kwade, en het leven tegen de dood, zo staat de godvrezende tegen de zondaar, zo ook de zondaar tegen de godvrezende man; en ingelijks, aanschouw al de werken des Allerhoogsten, zij zijn alle twee, het een tegen het ander.

Conclusie

De aard van de mens, diens karakter-aanleg en verworvenheden zeggen ons wie de mens is en wat zijn voorvaders waren. Of anders gezegd, aard, karakter, gedrag en levensuitingen zeggen ons of wij behoren tot het 'heilige zaad', of dat er sprake is van onheilig zaad. Wij kunnen in het Verbondsboek die verschillen heel duidelijk zien, zoals bij Kaïn en Abel, Ezau en Jakob. Immers, er komt naar buiten wat erin zit! In een hof of moestuin groeit wat erin gezaaid is. Nu is het wel zo gelegen dat er tussen het goede zaad ook andersoortig kruid opkomt, wat wij onkruid noemen. Dat moet eruit worden getrokken (wieden), anders zou het het goede zaad overwoekeren.

Jesaja 6:13 Doch nog een tiende deel zal daarin zijn, en het zal wederkeren, en zijn om af te weiden; maar gelijk de eik, en gelijk de haageik, in dewelke na de afwerping der bladeren nog steunsel is, alzo zal het heilige zaad het steunsel daarvan zijn.

Mattheüs 13:38 En de akker is de wereld; en het goede zaad, zijn de kinderen des Koninkrijks; en het onkruid zijn de kinderen des bozen;

De aard, het karakter van een persoon, van een volk of mensensoort wordt niet bepaald door vrije keus, noch door vrije wil. Het wordt doorgegeven van geslacht tot geslacht. De besluitvormingsstructuur van ons neurologisch stelsel is voorbewust. Wij menen ten onrechte dat we zelf onze levenstrein op de rails kunnen besturen. Nee, dat spoor ligt vast en verankerd met de grond, en op gelijke wijze bestuurt ons neurologisch stelsel onze levenstrein. Onze levenstrein is in die zin onbestuurbaar en volgt z'n eigen spoor. Ons lichaam volgt het programma in een bepaalde situatie vanuit het reactiepatroon in onze hersenen. Wanneer wij in een dierentuin een wild dier achter dik glas naar ons zien happen, deinzen we allemaal automatisch terug. Er is wat dat betreft géén vrije keus. Niemand kan koelbloedig blijven staan wanneer een verscheurend dier op hem afkomt met geopende bek. Wanneer wij mensen wel over een bewuste vrije wil konden beschikken, zouden wij ook de macht hebben om tegen ons eigen neurologisch stelsel in te gaan, en dat zou ons verwoesten. Via ons neurologisch stelsel maken wij onze keuzes en beslissingen, want over ándere middelen beschikken wij niet. In die zin zijn wij als mensen 'wandelende neurologische stelsels', en gelijken wij inwendig op een chemisch laboratorium. Het is een illusie dat we ons eigen denken kunnen controleren of in eigen hand hebben. Let maar eens op uw eigen gedachten. Terwijl u ergens mee bezig bent, worden uw gedachten dikwijls afgeleid, zodat concentratie nodig is om u bij uw werk te houden. Dat een mens een bewuste wil heeft blijkt een illusie. Het is JHWH die ons leidt en bestuurt, en dan lopen of gaan wij de weg die Hij voor ons bepaald heeft. Zie brochure 286. In het andere geval worden wij geleid door demonen of kwade geesten, die met ons op de loop gaan.

Een zee-aquarium

Zie Jesaja 48:17:

17 Alzo zegt JHWH, uw Verlosser, de Heilige Israëls: Ik ben JHWH, uw God, Die u leert, wat nut is, Die u leidt op den weg, dien gij gaan moet.

Veel mensen zijn zich echter niet bewust dat ze bewuste schepselen zijn. Vandaar dat ze lijden en zich intens leeg voelen. Wie ontwaakt is door de geest van JHWH, lijdt niet meer, maar weet dat hij bewust is. Door deze kennis ziet hij de eenheid aller dingen. Hij weet dat hij niet zelf bewust kan kiezen, maar dat zijn begeerte en keuzen komen vanuit zijn gereinigde geweten en hernieuwde hart. Hij begrijpt wie hij is als mens, en ook wie zijn naaste is.

De verlichting maakt ons tot nieuwe mensen, wat niet betekent dat we gevoelloos zijn geworden. Nee, wij kennen ook vreugde en verdriet. Wij kunnen liefdevol zijn, maar kunnen ook boos zijn vanwege onrecht en overtredingen. Verlichting is het loslaten van jezelf, je eigen ik, van iets dat in werkelijkheid een illusie is, want een ik bestaat niet. Er is inzicht nodig om dit te zien, dat wij niet een ik, maar een wij zijn, verbonden met JHWH en Zijn goede schepping. Een ik is slechts denkbeeldig, ook een bewuste wil. Maar men zou zich af kunnen vragen wat voor zin het leven heeft indien er geen bewuste wil is?

Bestaat toeval?

Zoals Johan Oldenkamp schrijft in één van zijn boeken: 'Alles past precies bij onze opdracht, nl. onze ouders, onze persoonlijkheid, de omstandigheden, de plaats, het tijdstip, de gebeurtenissen, etc..'

Er gebeurt niets voor niets, en voor alles is een reden, ook al zien wij dat niet terstond. Alles bestaat uit energieën, die volledig aan de kosmische wetten gehoorzamen. Het is JHWH die ons leidt, en zorgt voor balans in ons leven. Momenteel is ons leven nog een leerschool. Daarin kan Hij ons ouders geven, waarbij bijvoorbeeld de vader een voorbeeld voor ons is hoe het wél moet, terwijl de moeder een voorbeeld is hoe het niet moet. Dat geeft een zekere balans, een evenwicht.

De omstandigheden zullen ons vormen tot wat we zijn en tot welke taak JHWH ons wil opleiden, zoals Mozes het in zijn leven ervoer. Ook Jakob en Jozef hadden een bijzondere les te leren. Het gaat erom dat wij éénheidsmensen worden. De Goddelijke eenheid verdeelt zich in twee tegengestelde energiedelen, nl. één van Boven en één van Beneden, aldus naar de wet van de polariteit. De positieve van Boven geeft Licht,

de andere geeft duisternis. Deze twee polariteiten zorgen voor evenwicht, zodat er dynamiek ontstaat, waardoor een nieuwe eenheid wordt gevormd. Dat voor veel mensen het leven vol raadsels is, vol vraagtekens, wordt duidelijk wanneer wij die tweërlei verschillende polariteiten zien werken. Deze polariteiten controleren elkaar en lossen zich in elkaar weer op. Er is regelmatig botsing tussen deze twee polariteiten, want de één kan niet zonder de ander, en toch zijn het tegenstellingen.

Jakob en Ezau, Israël en Edom

Zie brochure 285.

Momenteel is de veronderstelling bij veel christenen deze, dat men naar eer en geweten meent dat de huidige zionistenstaat -die zich toot met de naam Israël- de vervulling is van de beloften van JHWH voor herstel van Zijn volk Israël. Men gaat er van uit dat alle joden behoren tot het zogenaamde 'uitverkoren volk van God'. Men gaat er tevens van uit dat de Palestijnen behoren tot Edom, waarover in het Oude Testament niet veel goeds staat geprofeteerd. De vraag die wij aan deze christenen en christelijke instellingen gesteld hebben, of men de huidige Israëli's die voor meer dan 90% afstammen van het niet Semitische volk der Khazaren of Askenazen, die onder koning Bulan in de 8e eeuw en-massa overgegaan zijn tot het joodse geloof, wel raciale Israëlieten kan noemen, blijft onbeantwoord. De Khazaren blijken een Turks-Mongoolse afkomst te hebben, met verbindingen naar Kaïn en Ezau. De overige joden in de wereld zoals de Sepharden, Marranen en anderen blijken volgens joodse bronnen voor het merendeel af te stammen van Edom, die zich onder keizer Hyrcanus gedwongen liet inlijven. Het blijkt dat Edom in Juda ingemengd was, zodat het Hasmonische priesterhuis van Annas en Kajafas bestond uit Edomieten, alsmede dat Herodus een

Edomiet was. In het jodendom blijkt dat de echte afstammelingen van Juda slechts gering in percentage zijn. Men kan dit o.a. lezen in de boeken van professor dr. Paul Wexler uit Tel Aviv.

Begrijpelijk dat Kaïn en Ezau hun eerstgeboorte terug wilden hebben, die aan hun neuzen voorbij was gegaan. Zij zinspeelden op wraak. Dat wordt wel aangeduid met het woord 'vendetta', waarover wij in een volgende studie zullen schrijven. De twaalf stammen zijn in de verstrooiing en zullen te zijner tijd weer verzameld worden onder één Hoofd, de Messias, een koning uit David.

Men kan onmogelijk stellen dat de Palestijnen Edom zouden zijn, want het is een gemengd volk met Arabische inslag. Zij vertonen niet de karaktereigenschappen van Ezau en Kaïn, die wij wel terugzien in de Khazaren of Askenazen. Wanneer wij Jesaja 34 en de profeet Obadja lezen over Edom, dat het een volk is met zeer grote verborgen schatten, en dat zij zich hoog tussen de sterren willen nestelen en onder de bodem van de zee zich verbergen, kan dit niet op het arme Palestijnse volk

Jakob ontmoet Ezau

zien. Vormen de Palestijnen de zogenaamde 'wijzen van Edom'? De Askenazen-Zionisten hebben wereldwijd de touwtjes in handen, en tot hen behoren de rijksten der aarde, als de Rothschilds, Rockefeller, etc. Het einde van deze tijd (aion) is aan Ezau, maar het begin van de toekomstige eeuw is aan Jakob. Alle twaalf stammen waren ten tijde van

Paulus en Jakobus buiten Palestina in de verstrooiing. Het beetje joden wat nog in Palestina woonde telden zij niet eens mee. Dat blijkt uit Handelingen 26:8 en Jakobus 1:1.

De beste tijd voor Jakob is aanstaande!